UDALRICUS DE VöLKERMARKT. SUMMA DE SEPTEM SACRAMENTIS. STATUTA CONCILIORUM. CONFLICTUS VIRTUTUM ET VITIORUM. VARIA

Göttweig, 1335-1355 Seite 17r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36877
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

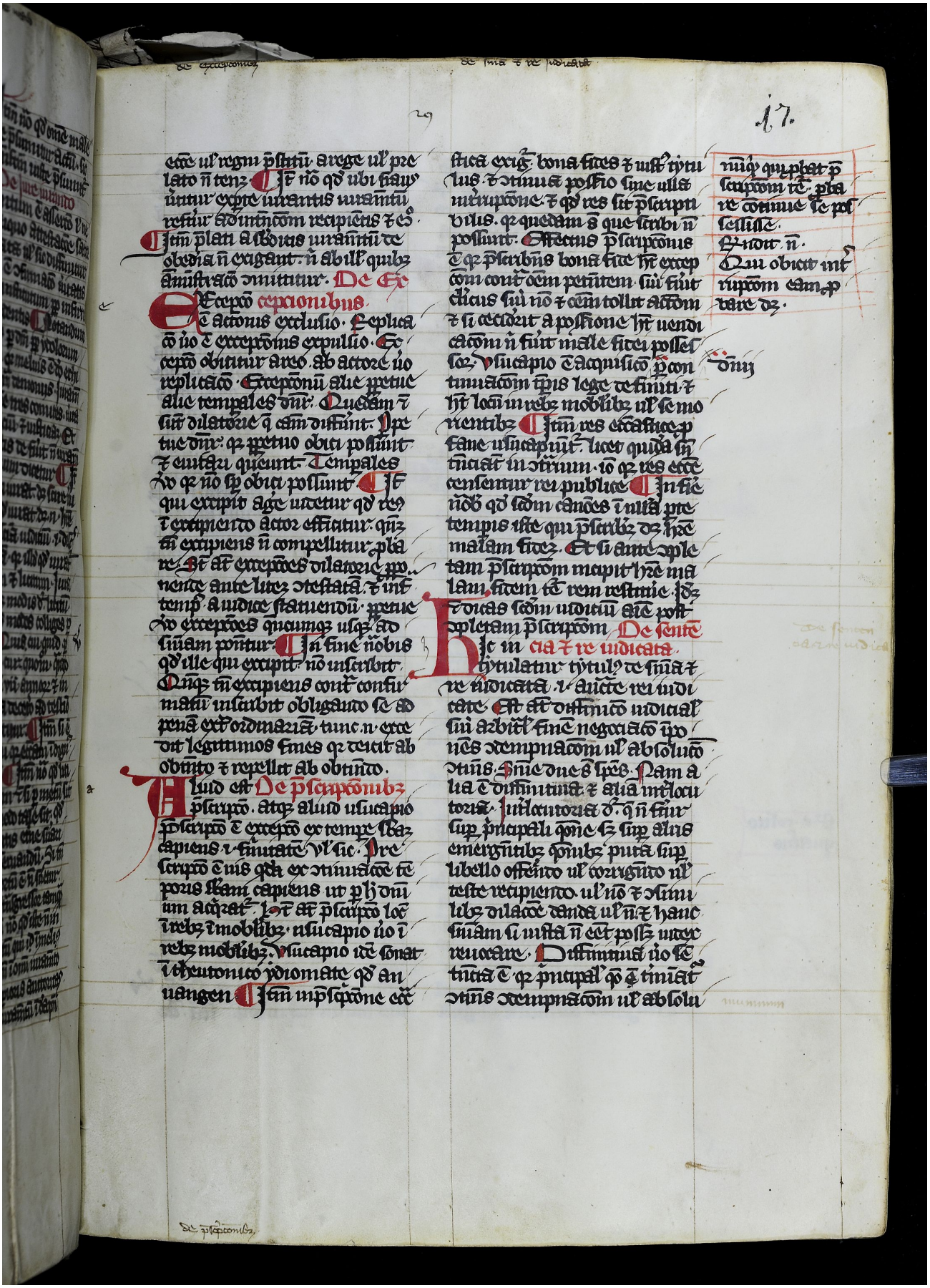

De exceptionibus

Exceptio est actionis exclusio. Est plicatio uno et exceptionis expulsio. Exceptio obtinuit arcto. ab actore uno replicatio. Exceptionum alie perpetue alie temporales dicuntur. Quedam et sunt dilatorie quas etiam diffiniunt. Perpetue dicuntur. quia perpetuo obici possunt et eundem quicunque. Temporales vero quia non semper obici possunt. Si quis excipit age uetetur quod rei excipiendo actor efficiatur. quia si excipiens non compellitur plicare. Et ait exceptiones dilatorie proponende ante litis contestationem et infra tempus a iudice statuendum. perpetue vero exceptiones quamque usque ad finem ponitur. In fine nobis quod ille qui excipit non inscribit. Quinque tamen excipiens contra confirmationem inscribit obligando se ad penam extraordinariam tunc non excludit legitimos fines quia tenet ab obtinto et repellit ab obtinto.

Aliud est De prescriptionibus

prescriptio. atque aliud usucapio prescriptio est exceptio ex tempore stabilitate capiens vel finitate vel sic. Prescriptio est nis quia ex continuatione temporis stam capiens ut pro domino acquirat. Et ait prescriptio loci in rebus et mobilibus. usucapio uno in rebus mobilibus. Usucapio idem sonat in theutonico ydiomate quod auuangen. Sunt in prescriptione est stica exigitur bona fides et iustus titulus et continua possessio sine ulla interruptione et quod res sit prescriptibilis. quia quedam sunt que scribi non possunt. Affectus prescriptionis est quia prescribens bona fide sit exceptionem contra eum petentem sui iuris clausulam sui non et eum tollit actorem et si cecidit a possessione sit uendicationem non fuit male fidei possessor. Usucapio est acquisitio proprietatis dominii per continuationem temporis lege definiti et sit locum in rebus mobilibus vel semoventibus. Sunt res ecclesiastice prefane usucapiuntur licet quidam sentiant in contrarium. eo quia res ecclesiastice censentur rei publice. Sunt fide nondum quod secundum canones nulla prescribitur temporis iste qui prescribit dicitur hanc malam fidem. Et si antea apprehendam prescriptionem incepit hanc malam fidem et rem restituit. dicitur secundum iudicium ante post apprehensam prescriptionem.

De sententia et re iudicata

Hic in

Intitulatur titulus de sententia et re iudicata. vel ante rei iudicatam. Est ait diffinitio iudicialis sui arbitri finem negotiatio proprie dicitur sempiternam vel absolutionis. Sunt duo species. Nam alia est diffinitiua et alia interlocutoria. Interlocutoria dicitur quia fiunt sup principali quoque et sup aliis emergentibus causis puta sup libello offerendo vel contestando vel teste recipiendo. vel non et similibus dilatione tenda vel non et hanc sententiam si iusta non est possit interrogare. Diffinitiua uno sententia est quia principali quoque finiat sententiam vel absolutionem

nuio quilibet prescriptionem et plaire continue se possessisse.
Et nota non.
Qui obiciunt interruptionem eam probare debent.

Dnus